

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Episcopo. 330.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tum verò, tum inquam ille omnium rex, & Paternus sermo, quòd & illorum tyrannidem odisset, & horum miseria cõmoueretur, humanam naturam subiens in acie stetit. Itaque trophæa partim iam statuebantur, partim erigebantur, partim in spe erant: atque barbarinum quidem dæmonum agmen vnà cum suo ducẽ calamitates suas deplorabat: humana autem natura ad libertatem tanquam postliminio recurrebat. Eaque de causa Psalmistes iis, qui in libertatem asserti fuerant, vt canticum nouum canerent, imperabat. Siquidem propheticis oculis, quod futurum erat cernebat.

Theodosio Episcopo. 330.

Per commiserationem ac mansuetudinem, vir sapientissime, calamitates eorum, qui in tentationes inciderunt, lenire adnitere, atque ipsos leui ac suauis sermone ad hilaritatẽ trahe, mœrorisq;e radices euellere. Nam si hoc ex te intelligant, quòd si iustitiam inuestigant, delictorum leuationem efficiunt, sin autem, cum nihil sceleris admisissent, obortiri permixta sunt, coronas conciliabunt, non modò conceptum animo mœrorem profligabunt, verum etiam læticia perfundentur.

Danieli Presbytero. 331.

Quòd beatus Presbyter Eustathius turpium quidem quæstum cupiditates fregerit ac profligarit, quicquid autẽ ad probitatem attinebat, ad id propendere cernebatur, ne tua quidem prudẽtia ignorat. Quòd autem, eo ad cælitum concilium transmiso, seruili animo homines (quorũ in numero est impurus quoque Diaconus Eustathius, qui cum idem sibi nomen esse permolestẽ ille, vt nosti) ferebat, tanquam mortuo læticiam conceperint, virtutis autem amantes, ipsius consuetudinẽ orbatim mœrore affecti sint, illud ex me discẽ.

Heroni. 332.

Quando Babyloniorum rex supra hu-

ἀπαίτων βασιλεὺς ὁ πατὴρ ὁ λόγος, τῆς μὲν μισοῦσας τὴν τυραννίδα, τὴν δὲ οὐκ εὐφραδὴ τὰς συμφορὰς ἀνθρώπων ἰσοδοῦς φύσιν, ὅτι τῆς ἀδελφότητος ἐστὶν. πρόκειται τοιγαροῦν τὸ μὲν εἰσῆκει. τὰ δὲ ἡγείρετο, τὰ δὲ ἡδύ ἐλπίσι. καὶ τὸ μὲν βάρβαροι τὴν δαιμόνων εἶδος μετὰ τῶν φρασηρῶν τὰς συμφορὰς ἔπειεν. ἡ φύσις δὲ ἡ ἀνθρωπεία εἰς ἐλευθερίαν ἀνέστρεψε. διὸ καὶ ὁ μελωδὸς ἄσμα χαρμῶν ἄδεν τοῖς ἐλευθερωθεῖσι παρεκελεύετο. ὡς φησὶν τοῖς γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐβάπτει τὸ μέλλον.

Theodosio Episcopo. τλ.

Ὅτι καὶ ἀνθρώπινη, ὡς σφάταλι, κατὰ φύσιν περιετὸς τὰς τῶν περιουσιῶν ἀπεπεπαιγμένων συμφορὰς, καὶ ἐκείνας αὐτοῖς λόγῳ ἡπίῳ ὡς εὐθυμία, καὶ ἀναμύχλευε τὰς τῆς ἀθυμίας ρίζας. εἰ γὰρ γνοῖεν τὸ πῶς ὅτι εἰ μὲν δικαίως ἐπίθῃται, κοφισμὸν τῶν πηλοσμάτων ἐργάζονται. εἰ δὲ σιωπερῶς ἐπιθῆται, ἐπελθεῖν μηδὲν φῶλον δράσασιν τερφάντες ὡς εὐχριστῶν, ἢ μόνον τὴν ἀθυμίαν ἐξοτρακίσουσι, ἀλλὰ καὶ θυμὸν ἐμπληθίσουσι.

Danieli Presbytero. τλ.

Ὅτι μὲν ὁ μακάριος Εὐστάθιος πρεσβύτερος τὰς μὲν τῶν ἀχρηστῶν λημμάτων ἐπιθυμίας κατακράτος ἐχειράσατο, ὅτι δὲ ἡ καὶ ἀδραχθίας οὐκ εἶναι εἰς τὸ ῥέπων ἐώρατο, εἰ δὲ ἡ σὴ ἀγνοεῖ σιωπῆσι. ὅτι δὲ τὸ εἰς τὴν ἀνασύνκλητον μεταπεμφθεῖτες. οἱ μὲν ἀδραποδάδεις, ὡν ὅτι καὶ ὁ ἐναγῆς Εὐστάθιος ὁ ἀδελφός. ἢ ἐπὶ τῇ ὁμωνυμίᾳ καὶ μὴ ἐκείνο, ὡς οἶδα, ἠρθετο, ὡς περὶ τῆς ἐχρήσασιν. οἱ δὲ φιλάφοι ἐλυπήσαν τῆς αὐτῆς σιωπῆς τὴν ἡμῶν, τὸ ὡς ἡμῶν μόνον.

Heroni. τλ.

Ὅτι μὲν τῆς βαβυλωνίων ὁ βασιλεὺς